

OBSAH:

- Nájst' si spriaznenú dušu (K. Konopeusová)
- KPM 2024—Tvoj B/boh
- Kresťanská sloboda v službe
- Oznamy
- Otázky a odpovede našich konfirmandov
- Na kávičke s veriacimi vedcami
- Dal som ti...
- Blahoželáme jubilantom
- Krabice požehnaní
- Detský kútik
- Vtipy
- Modlitebný kalendár
- Rozpis bohoslužieb

Nájst' si spriaznenú dušu

„Olej a kadidlo rozveseľujú srdce, sladký je priateľ, ktorý z duše dáva radu.“

Železo sa brúsi železom a jeden človek brúsi druhého. Kto pestuje figovník, bude jesť z neho ovocie, kto stráži svojho pána, dočká sa úcty. Ako sa vo vode odzrkadľuje tvár, tak človek v srdci človeka.“

Príslovia 27,9.17-19

Verím, že mnohým z vás nie je neznáma séria príbehov Lucy Maud Montgomeryovej o malej sirote Anne zo Zeleného domu, ktorú si adoptovali dvaja starší súrodenci, aby jej podľa svojich možností a schopností spríjemnili neľahký život. Prečo spomínam toto literárne dielo? Ak ste ho čítali, alebo ste sledovali jeho televízne spracovanie, iste vám neušla túžba sirotky Anny, ktorá sa tiahla celou sériou románov - **NÁJSŤ SI SPRIAZNENÚ DUŠU**.

Nájst' si človeka, ktorý by pochopil jej niekedy pochabé myšlienky, sny, ciele. Táto Annina túžba nie je ojedinelá ani nezvyčajná. Každý z nás predsa túži po spriaznenej duši, po niekom blízkom, s kým by mohol zdieľať svoje radosti i trápenia. Všetci túžime zdržiavať sa v spoločnosti ľudí, ktorí nás poznajú, ktorí nás chápu a ktorí dokážu prijať aj naše chápanie.

Jednoducho, všetci chceme mať priateľov. Lenže – nie je priateľ ako priateľ. Nie každý je hodný tohto pomenovania. V 9. verši 27. kapitoly Knihy prísloví čítame: „**Olej a kadidlo rozveseľujú srdce.**“ Olej a kadidlo

sú podľa výkladov ku knihe prísloví akýmsi pripodobením priateľov.

Ďalej čítame, že „**Sladký je priateľ, ktorý z duše dáva radu.**“ Popri spriaznenosti duší, prežívaní pekných zážitkov má priateľ ďalšiu neľahkú funkciu: z duše dáva radu. Človek zvyčajne nemá rád, keď mu niekto dáva radu, keď si niekto myslí, že by oveľa lepšie, rýchlejšie a účinnejšie vyriešil jeho problémy. Ale rady priateľa by mali byť ináč podávané aj ináč prijaté.

„**Sladký je priateľ, ktorý z duše dáva radu.**“ Z duše, pretože jeho duši na nás záleží. Nie preto radí skutočný priateľ, lebo je múdrejší a lepší, ani nie preto, aby sa mohol vystatovať svojimi vlastnými radami. Skutočný priateľ radí z duše. Zo srdca, snažiac sa pomôcť, túžiac svojou radou vyriešiť otázky, starosti svojho priateľa.

A aké je dobré, keď si duša takéhoto skutočného priateľa pred tým, než by začala radieť, pýta radu od toho najvyššieho a najmúdrejšieho Radcu – od Hospodina – a od najlepšieho Priateľa – Pána Ježiša Krista.

Milí bratia a milé sestry, aké sú naše rady? Čo nás pri nich motivuje a s kým sa radíme pred ich vyslovením? Nechceme sa niekedy aj my zdať múdrejšími, než sme? Neradíme len preto, aby ľudia videli, že my už máme svoje skúsenosti? A potom sa čudujeme, že naše rady nie sú prijaté.

Naše rady nie sú vždy práve z duše, ktorá sa nepovyšuje nad iného alebo iných pokladá za hodnejších než seba samého. **Ako často na to zabúdame!**

Nájsť si spriaznenú dušu

„Železo sa brúsi železom a jeden človek brúsi druhého. Ako sa vo vode odzrkadľuje tvár, tak aj človek v srdci človeka.“

Tak ako vo vode vidíme obraz ľudskej tváre, vidíme úprimnosť ľudskeho srdca v jeho konaní. Ťažké je preniknúť do hĺbky ľudskeho srdca. Nedokážu to niekedy ani tí najlepší priatelia. Je toho schopný len náš Pán Ježiš Kristus. On aj nás chce a môže preskúmať. Môže nám ukázať, kde sú rezervy v našich priateľstvách.

Dovoľme Mu, aby zistil a dal nám poznať, či sme spriaznenými dušami, či len priateľmi na prežitie pekných okamihov, alebo či dokážeme dávať dobré rady z duše a brúsiť i byť brúsenými. Či máme dostatok síl neopúšťať svojich priateľov – nie zo súcitu, ale pre vernosť. Lebo priateľstvo založené na ľútosti a súcite, veľmi skoro omrzí obe strany.

„Kto pestuje figovník, bude jesť z neho ovocie.“ Pestujeme teda figovník našich priateľstiev. Nečakajme, že sa priatelia budú približovať k nám ako prví. Naučme sa od Pána Ježiša aj my byť vernými, úprimnými a čestnými priateľmi. A potom budeme môcť prijať ovocie svojho priateľstva – vernosť, úprimnosť schopnú formovať i dobré rady od svojich skutočných priateľov.

Učme sa od nášho Pána Ježiša, veď On nám chce denne radiť z duše, nikdy nás neopúšťa, hoci my Jeho tak často odmietame.

On sa nikdy nevzdáva nášho brúsenia a formovania, aby sme sa stali užitočnými nástrojmi v Jeho rukách, aby sme boli priateľmi, ktorí z duše dávajú radu, a pestuje figovník, aby mohol jesť z neho dobré ovocie a my sme mohli zostať v srdci človeka. Amen.

K. Konopeusová

KPM 2024 - Tvoj B/boh

Tohtoročná Konferencia pre pracovníkov s mládežou (KPM) sa niesla v téme „Tvoj B/boh“. Mnohých možno zaskočilo práve to malé „b“ v slove boh, ktoré sa objavilo na kresťanskej konferencii. No práve bohovia s malým „b“ boli centrálnou témou celej konferencie. Štyri dni na KPM nás previedli témami o rôznych modlách, ktoré často preberajú miesto Bohu v našich životoch. Naše skutky môžu odrážať ten ideálny kresťanský postoj a život. Či už je to budovanie vzťahov, dvihnuté ruky v chvále alebo naše túžby. Je to všetko pekné pokiaľ sa to nestane tretím kolesom v našom vzťahu s Bohom. Preto sme sa pýtali sami seba počas KPM: „**Ja viem, kto je môj Boh, ale vie to aj moje srdce?**“

Prvý večer sme sa pozreli na to, čo sú to vlastne modly, prečo sa o nich v 21. storočí vôbec oplatí rozprávať

a ako ich rozpoznať vo svojom živote. Nasledujúce témy nám predstavili niekoľko archetypov modiel, alebo falošných bohov, o ktorých hovorí aj Biblia a to Baal (boh búrky), Moloch (boh ničenia), Ašéra (bohyňa plodnosti), domáci bôžikovia, Aštarta (bohyňa lásky a pohodlia), Kémoš (boh vojny) a nakoniec Slnko, Mesiac a hviezdy. Dozvedeli sme sa ako ich uctievať možno aj my

dnes, hoci nevedome a v inej forme ako v minulosti. **No nestačí modly iba poznať, musíme ich aj zo svojho života odstrániť.** O tom nám bližšie hovorila Maruška Skonc vo svojej téme „Odstráň a nahradiť“. Je naozaj dôležité vedieť, komu patrí moje srdce, pretože jediná identita, ktorá prejde do neba, je identita Božieho dieťaťa. Predposledný večer mal tému na KPM Rišo Nagypal, ktorý nám ponúkol priestor pozrieť sa priamo do nášho srdca a rozpoznať zámky, ktoré je pre nás veľakrát ťažké

otvoriť a odhaliť, čo sa skrýva v ich vnútri. Boh nás hľadá a pýta sa „kde si?“. **Kde sme my a kde je naše srdce?** V momente, keď pri Ňom odhalíme to, čo skrývame, stráca to nad nami moc. Preto sme počas chvál mali čas na to napísať naše modly na papier a hodiť ich do skartovačky, ktorá symbolizovala ich zničenie a odstránenie z našich srdiec. V posledný deň sme sa všetci za seba modlili a žehnali si, aby nás Boh sprevádzal v našich životoch a službách a aby chránil naše srdcia od akejkoľvek modly, ktorá by mohla prebrať kontrolu v našich životoch.

Pre mňa najsilnejšou a najosobnejšou bola práve téma od Riša Nagypala, počas ktorej som sa mohla do hĺbky zahľadieť do svojho srdca a hľadať, **čo berie Bohu prvé miesto v mojom živote.** Uvedomila som si, že modlou

nemusia byť iba očividne zlé veci, ale aj tie bežné ako vzťahy či dokonca služba, pokiaľ sú pre mňa dôležitejšie ako samotný Boh. Najväčším povzbudením a rezonujúcou myšlienkou, s ktorou som z KPM odchádzala, bola veta „**Ochotnému srdcu je všetko možné.**“

Tento rok som KPM mohla zažiť aj z iného pohľadu a to zo strany dobrovoľníka. Ako študentka Školy

pre pracovníkov s mládežou (ŠPM) som bola zapojená do viacerých služieb ako je vítanie ľudí, pomoc v KPM obchode, infocentrum, stráženie ubytovania či prekladanie večerných tém do angličtiny. Bolo ozaj krásne vidieť a zažiť, aká rôznorodá môže byť služba a ako ma aj na tých najbežnejších miestach vedela zaskočiť Božia prítomnosť.

Henika Poláková

Kresťanská sloboda v službe

„Všetko je dovolené, ale nie všetko prospešné. Všetko je dovolené, ale nie všetko buduje. Nech nikto nehľadá, čo jemu prospeje, ale čo prospeje inému.“ 1 Kor 10:23-24

Všetko je mi dovolené? Znamená to, že ako kresťania nemáme žiadne mantinely? A čo 10 Božích prikázaní, alebo tie dva, ktoré nám dal Pán Ježiš? To už neplatí? Alebo je to o niečom inom?

Keď sme odovzdali svoj život Bohu, **On nás očistil od každého hriechu a ešte k tomu sme získali večný život.** Mladí by povedali: „celkom dobrý deal“, starší: „celkom výhodný obchod“. Prečo sa potom nevrátíme naspäť k svojmu starému životu? Keď sme sa stali kresťanmi, začali sme budovať svoj vzťah s Bohom, ktorý nás vyslobodil z otroctva hriechu. Podobne, ako je to v našich medziľudských vzťahoch, aj ten s Bohom chceme živiť, rozvíjať a budovať. Ved' to je ten najdôležitejší vzťah, aký máme, lebo s určitosťou prežije aj našu smrť. Ak by sme sa teda vracali naspäť k starým hriechom, akoby sme hovorili: „Boh nám určite odpustí.“ Je to podobná situácia, ako keby sa Pán Ježiš po diablovom pokúšaní na púšti, keď od neho chcel, aby sa zhodil zo strechy chrámu, ozaj aj zhodil. No On na to reagoval: „*Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!*“ Mt 4:7b. To znamená, že ani my by sme nemali pokúšať Božiu milosť a vracat' sa k starým hriechom, z ktorých nás Pán Boh už vyslobodil.

Druhá časť textu hovorí: „**Nech nikto nehľadá, čo jemu prospeje, ale čo prospeje inému.**“ Ako keby tento druhý verš vysvetľoval ten predchádzajúci. Aby sme sa vedeli pohybovať v nových vodách spasenia a slobody, Pán Boh nám dáva návod. Pred každým našim skutkom by sme sa mali sami seba pýtať: „Ako to pomôže druhému človeku alebo iným ľuďom?“ Znie to možno až trochu utopisticky alebo ideálne. No ako by vyzeral svet, kde by sa to dodržiavalo? Asi by neboli žiadne boje a vojny, ani manželské hádky, bitky v škole a medzi súrodencami, žiadne nadávky, ponižovania, atď. Každý by sa cítil prijato a vypočuto. Asi to takto bude vyzerat', až keď bude diabol úplne zničený, ale prečo by sme k tomu nemohli svojou troškou prispievať už dnes? Práve naopak, Biblia nás k tomu priam vyzýva: „**Nech nikto nehľadá, čo jemu prospeje, ale čo prospeje inému.**“ Nech nikto nehľadá... – to znamená, že to platí nielen pre záchranárov, učiteľov, farárov, lekárov, ale pre všetkých a práve dnes, nie až v Božom kráľovstve. Ako by to teda malo vyzerat' v praxi? Ak vidím, že kolega má toho veľmi veľa, nestíha a ja mám dost' kapacity na to, aby som mu pomohol, urobím to. Keď ma o niečo žiada manželka alebo manžel, urobím to. Ved' keď je spokojná ona, som spokojný aj ja. Keď vidím, že spolužiak má problém s nejakým učivom, vysvetlím mu to, doučím ho. Keď sa veziem vo vlaku alebo v autobuse, neblokujem zbytočne dve sedadlá, ale sedím tak, aby si ľudia mohli prisadnúť. Alebo sa postavím. Nedávno sme na mládeži rozprávali o role gentlemana a dámy a zhodli sme sa na tom, že každý kresťan by mal byť gentlemanom a kresťanka dámou. Keď viem, že môjmu susedovi niečo vadí, tak mu vyjdem v ústrety. A tak ďalej a tak ďalej. Každý si tam môže doplniť tú svoju situáciu, ktorú zažíva. A takýmto spôsobom môžeme slúžiť Bohu každý deň v malých, ale aj veľkých veciach a ani si to nemusíme uvedomovať.

Ak by sme si prečítali celú 10. kapitolu, zistili by sme, že jej hlavnou myšlienkou je to, **aby sme nepohoršili svojho brata.** V tom čase bolo kontroverzné, či ste jedli alebo nejedli mäso obetované modlám. Pavol píše, že je to dovolené, avšak ak by s tým mal problém môj brat v Kristovi, kvôli nemu ho jesť nebudem, aby som ho neurazil, alebo nepokúšal. Teda **hľadať dobro iného a nie moje môže veľakrát znamenať aj vzdat' sa niečoho.** Uvediem jeden príklad a to s alkoholom. Je dovolené kresťanovi piť alkohol? Asi sa zhodneme, že to nie je zakázané, ved' predsa aj Ježiš pil víno. No ak má niekto problém s prílišným pitím alkoholu, je abstinujúci alkoholik, má pôst od alkoholu, alebo sa len jednoducho rozhodol nepiť ho, nebudem ho pokúšať, aj keď ja ho piť môžem. To znamená, že pri spoločnom stretnutí si radšej objednáme niečo iné. Dá sa to aplikovať napr. aj na rozdielnosť v názoroch alebo v politickej orientácii. Čo ak sa dnešný svet tak veľmi spolarizoval práve preto, že sme prestali hľadať dobro ostatných ľudí? V závere kapitoly Pavol píše: „*ako aj ja sa usilujem páčiť všetkým vo všetkom, a nehľadám, čo osoží mne, ale čo osoží mnohým, aby boli spasení.*“ 1 Kor 10:33. Našou motiváciou by teda malo byť aj to, že naše činy môžu pomôcť iným ľuďom k spaseniu.

Vladimír Hajduk

- ◆ **Cyklotábor** organizujeme v termíne od 12. – 14. 7. 2024.
- ◆ **Detský / rodinný tábor** je naplánovaný na 28. 7. – 2. 8. 2024 v Liptovskom Trnenci. Prihlášky nájdete v našich kostoloch, ale aj na stránke www.lutheran.sk
- ◆ **Mládežnícky tábor** bude 4. - 10. 8.2024 na Borde v Košickom Klečenove.
- ◆ **Misijné dni VD ECAV 2024** sa budú konať v dňoch 29. 8. – 1. 9. 2024 v Ľubovnianskych Kúpeľoch (hotel SOREA). Tohtoročná ústredná téma znie „OD SEJBY K ŽATVE“ a vychádza z biblického textu z Jánovho evanjelia 12, 24: „*Veru, veru, hovorím vám: Ak zrno pšeničné, ktoré padlo do zeme, neodumrie, ostane samo, ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu.*“ Túto akciu vrelo odporúčam, je určená pre všetky vekové kategórie a každý tam nájde to svoje.
- ◆ Najbližšie **Spoločné bohoslužby** budeme mať až po prázdninách v septembri.
- ◆ **Pamiatka posvätenia chrámu v Trebejove** bude mať svoje okrúhle výročie. Radi by sme zorganizovali od 2. – 7. 9. **modlitebný týždeň so vzácnymi hosťami**, a tak viac pri Božom slove vyjadrili vďaku za toto Božie dielo.
- ◆ Aj tohto roku nás čakajú **bohoslužby na Zámčisku** a to 21. 7. 2024 po bohoslužbách aj so spoločným gul'ášom na fare.

**Dôležité
oznamy**

Otázky a odpovede našich konfirmandov

Milí konfirmandi,

po dvoch rokoch vyučovania sa vaša príprava na dospelých veriacich ľudí končí. V cirkevnom zbore vás budeme považovať za samostatných ľudí, ktorí sú zodpovední za svoju vieru a svoj vzťah s Bohom. Tak ako je to v jednej piesni: „*Ani otec, ani matka, ale som to ja. Ani môj kňaz ani vládca, ale som to ja. To ja, ó Pane môj, stojím tu v modlitbách.*“

Konfirmácia je predovšetkým o osobnom priznaní sa k viere v Trojediného Boha. Preto aj tieto otázky sú viac osobné. Podelte sa trochu s nami o to, ako to všetko teraz prežívate.

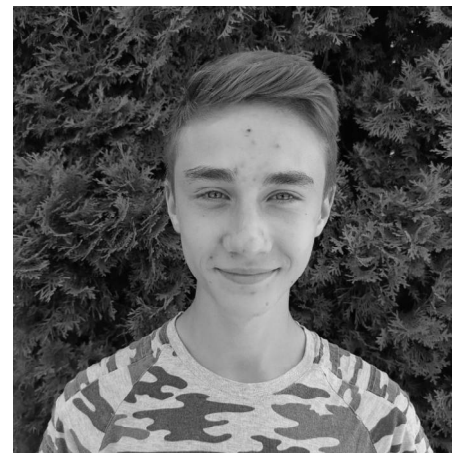
1. *Ktorý je tvoj obľúbený biblický verš? V čom ťa oslovil a čo ti hovorí do života?*
2. *Si ešte mladý/-á, ale určite si zažil/-a aj ťažké momenty vo svojom živote. Ak môžeš napísať svoje svedectvo, čo bolo pre teba doteraz to najťažšie? Skús nám to opísať. Čo si pri tom prežíval/-a?*
3. *Aká biblická postava ťa najviac zaujala? Čo ťa na nej oslovilo, či už pozitívne alebo negatívne?*
4. *Zažil/-a si nejakú humornú situáciu počas dvoch rokov konfirmačnej prípravy? (Buď úprimný/-á, farár sa nebude hnevať.)*
5. *Ktorá oblasť z konfirmačnej látky bola pre teba najťažšia a prečo? Ako dlho si sa to učil?*
6. *Ak by sa ťa niekto opýtal, prečo veríš v Boha, čo by si mu odpovedal/-a?*

1. Môj obľúbený verš z Biblie je Józua 1, 9: „*Prikázal som ti predsa: buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Ved' Hospodin, tvoj Boh bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.*“ Páči sa mi hlavne preto, že je, aspoň teda pre mňa, motivačný a dodáva mi takú istotu v Boha.
2. Zatiaľ asi najťažšia vec, čo som prežila, boli prijímačky na strednú školu. Bolo to pre mňa ťažké a stresujúce. Chcela som sa tam dostať aj ja, ale chceli to aj moji rodičia, a keďže sa tam dostal môj brat, myslela som si, že sa tam aj tak trochu musím dostať, aby zo mňa neboli sklamaní, že on sa tam dostal a ja nie. Modlila som sa ja aj rodičia a verím, že aj moji kamaráti a blízki ľudia. Aj som sa na ne učila, aj pripravovala, no nestihla som dokončiť matematiku, takže som nemala dost bodov. No aj tak chcem veľmi poďakovať všetkým, ktorí na mňa mysleli a modlili sa za mňa, ale hlavne chcem poďakovať Zuzke Pfefferovej, bez ktorej by som toho toľko nevedela a nemala ani toľko bodov, koľko som mala.
3. Asi Rút, lebo bola odvážna, nebojácna, verná a oddaná.
4. Musím povedať, že celé dva roky boli veľmi humorné a zábavné a bude mi to chýbať. Hlavne tie prešpávačky, na ktorých sme pozerali “Križovatku smrti”, ale samozrejme sme sa aj učili, no ten stres, keď už sme mali vymýšľať program a učiť sa na samotnú konfirmáciu mi veľmi chýbať nebude.
5. Najťažšia látka bola naučiť sa listy, ostatné knihy Biblie boli pohodka, ale listy nie. Naučiť sa ich mi trvalo dva roky, ešte týždeň pred skúškou som ich veľmi nevedela. Alebo ešte roky v príbehoch, stále sa mi pletie, čo sa kedy stalo.
6. Myslím si, že veľa ľudí by na to odpovedalo, že ich k Bohu priviedli rodičia. A mňa tiež, ale myslím si, že aj kvôli takej istote, že ak sa potrebujem na niekoho obrátiť, tak môžem naňho a keď ma niečo trápi, tak sa za to môžem modliť.

Johanka Lukáčová

1. Môj obľúbený biblický verš je Žalm 23,4, kde sa píše: „*Keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou.*“
2. Na toto neviem odpovedať.
3. Najviac ma zaujala postava Daniela. Páči sa mi, že bol múdry a veril Pánu Bohu. Bol hodený do levovej jamy, ale Boh ho ochránil a ráno bol nájdený živý.
4. Napríklad keď niekto vyrušoval, tak pán farár po ňom hodil servítky.
5. Najťažšie boli knihy, pretože sa mi stále pletli názvy kníh.
6. Lebo je to náš Spasiteľ a stojí pri nás a nebojí sa nás vypočuť.

Jakub Macko

Otázky a odpovede našich konfirmandov

1. Môj obľúbený verš je *Žalm 23,1*: „*Pán je môj pastier, nič mi nechýba*“, pretože je tam napísané, ako nám Pán Boh v živote pomáha a že on obohacuje náš život a dáva nám to, čo potrebujeme.
2. Ja som si dávala prihlášky na prijímačky (na 5-ročné gymnáziá) a pre mňa bola ťažká tá príprava na ne, či už fyzická, ale aj psychická. Bolo to náročné z toho pohľadu, že som sa musela učiť veci normálne do školy a potom som sa ešte musela pripravovať aj na prijímačky. Zvládla som to a chcem sa za to poďakovať veľa ľuďom, ktorí pri mne stáli a taktiež chcem poďakovať Pánu Bohu, že mi dal vôbec tú možnosť si to vyskúšať a ísť tam.
3. Mňa osobne zaujal Noe. Bol považovaný za spravodlivého a bezúhonného človeka v Božích očiach. Keď sa Boh rozhodol zničiť svet povodňou kvôli jeho zlu, vybral Noeho a jeho rodinu, aby prežili a znovu osídlili zem. Noe postavil archu podľa Božích pokynov, čím preukázal svoju poslušnosť a vieru.
4. Na konfirmácii sme zažili toľko srandy, že sa to ani nedá opísať, lebo to sú jednoducho také momenty, ktoré treba zažiť a byť na tom mieste a tieto zážitky ostanú v mojom srdci navždy. Ďakujem, že som mohla spoznať tak výnimočných a vzácných ľudí.
5. Pre mňa boli najťažšie asi biblické príbehy, pretože keď som sa to mala učiť, tak sa mi všetko poplietlo a bola som úplne mimo, že ktorý príbeh je ktorý (hlavne postavy v nich).
6. Od malička som chodila s mojou babkou a dedkom do kostola, a ešte keď som bola menšia, myslela som si, že Boh je len nejaká "obyčajná" postavička z nejakej knižky, ale čím staršia som bola, tým viac som si uvedomovala, že Pán Boh je ten, bez ktorého by sme tu ani neboli. No a potom, ďalší dôvod, prečo verím, sú osobné skúsenosti, vďaka ktorým som si uvedomila, že Pán Boh stojí pri mne, nech sa deje čokoľvek.

Saša Hajduková

1. *Ján 8:12*: „*Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.*“ Veľmi sa mi páči ako Pán Ježiš povedal o sebe, že je svetlo. Mne svetlo automaticky evokuje niečo dobré, niečo pekné. Uistuje ma to, že keď sa vydám nejakou cestou v živote a budem ho nasledovať, tak sa nemusím báť, že budem v tme a zablúdím. Hoci nebudem vždy vidieť na koniec cesty, stačí, že mi bude svietiť na pár krokov. A zároveň budem mať aj ja svetlo, ktorým môžem svietiť druhým.
2. Uvedomujem si, že mám veľké šťastie, že som zatiaľ ťažké momenty vo svojom živote až tak nezažívala. Viem, že ma čaká ešte veľa rozhodnutí, ktoré nebudú jednoduché a pri ktorých budem potrebovať Božiu pomoc a jeho nasmerovanie. Verím, že aj keď to bude niekedy ťažšie, tak vo viere v Neho neochabnem.
3. Mojou najobľúbenejšou biblickou postavou je kráľovná Ester. Zaujal ma jej príbeh. Hoci bola sirota a židovka, dokázala sa dostať na pozíciu kráľovnej. To mi ukazuje, že Pán Boh nerobí veci bezdôvodne a bez svojho zámeru a keďže vidí širší obraz nášho života, koná vždy to, čo je pre nás správne. Veľmi sa mi páči aj to, že bola pokorná, bola opatrná v tom, čo povedala, mala silnú vieru v Pána Boha a dokázala pre Židov urobiť čokoľvek.
4. Konfirmácia boli najlepšie dva roky, na ktoré budem spomínať s úsmevom na tvári. Okrem učenia sme mali aj kopec srandy, o ktoré sa väčšinou postaral brat farár svojimi hláškami. Veľmi ťažko vybrať jednu situáciu, ale veľmi sa mi páčili napríklad prespávačky, ale aj nákupy s bratom farárom pre Ukrajinu.
5. Najdlhšie som sa učila asi roky, pretože sa mi navzájom celkom plietli. Taktiež aj mne menej blízka téma bola kniha Sudcov.
6. Jednoducho by som odpovedala, že cítim, že je to správne. Uvedomujem si, koľko toho pre mňa urobil a ako trpel (nielen) za moje hriechy.

Viky Velebírová

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu.

Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Beáta Székelyová, Milan Richtarik, Vladimír Hajduk, Lucia Hajduková.

Rubrika jubilantí: Viera Richtariková. **Detský kútik:** Zuzana Alexovičová. **Grafická úprava a tlač:** Marián Straka, Lucia Hajduková.

Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

☕ Na kávičke s veriacimi vedcami ☕

V minulom čísle som vás pozval na kávičku s Blaisom Pascalom a tento krát som si povedal, že by bolo zaujímavé napísať niečo o ľuďoch, ktorí sú **odborníkmi v nejakom odbore**, sú uznávanými vedcami a popri tom nestratili svoju vieru v Boha. Alebo to mohlo byť aj naopak, že boli ateistami a práve skrze ich výskum, štúdium a následne poznanie sa stali veriacimi ľuďmi, pretože ich práca ich k viere doviedla.

Všeobecne sa predpokladá, že vo vedeckých kruhoch sa postupne viera vytráca. Ľudia majú názor, že veda a viera nejde dohromady a že čím viac dnes o svete vieme a máme väčšie poznanie, tým menej potrebujeme veriť v nejakú vyššiu moc. Veda sa v každom jednom obore dostáva hlbšie a hlbšie, rozumieme lepšie ako fungujú bunky, vieme o DNA, oveľa lepšie chápeme mnohým súvislostiam v ľudskom tele a v iných organizmoch. Dostávame sa ďalej aj v poznaní vesmíru, skúmame iné planéty, vďaka vyspelej technike vidíme ďalej do vesmíru. *Ale to neznamená, že ak vieme, ako niečo funguje, tak za tým nie je inteligentná bytosť.*

Ďalšou vecou je, že napriek poznaniu, ktoré ľudstvo dosiahlo a ktoré máme, si uvedomujeme, že ešte vôbec nie sme na konci. Sme stále veľmi ďaleko od nejakých konečných rozhodnutí a záverov. Skôr je to tak, že čím hlbšie sa v mnohých vedných oblastiach dostávame, tým sa pred nami otvára stále väčšia a väčšia nepoznaná a nepreskúmaná časť. Aj samotní vedci priznávajú, že aj keď sa im po dlhom skúmaní a objavovaní podarí zodpovedať jednu otázku, za tou jednou zodpovedanou otázkou sa vynoria desiatky ďalších, na ktoré musia hľadať odpovede.

Veda nie je prekážkou viery, takto to tvrdia mnohí vzdelaní ľudia. Aj keď všeobecný názor je ten, že veda človeka od viery vzdľahuje. Ľudia majú pocit, že s rozvojom vedy a poznania sa končí viera v Boha. Sú ľudia, ktorí vás budú považovať za hlúpych a naivných, ak im poviete, že ste veriaci človek a že v dnešnej dobe veríte v Boha. Ale je to ozaj tak?

Nedávno som čítal článok o jednom prieskume, ktorý **skúmal vedcov a ich postoj k náboženskej viere**. Tento prieskum urobili v Amerike v roku 1914. Viedol ho americký psychológ James Leuba a zistil, že spomedzi 1000 vedeckých respondentov, ktorých tvorili biológovia, matematici, astronómovia a fyzici, bolo **58%** takých, ktorí vyjadrili buď nesúhlas s Božou existenciou alebo pochybnosť o nej. Zvyšných **42%** uviedlo, že veria v osobného

Boha. Je to možno veľmi všeobecné konštatovanie a nie je celkom jasné, čo si pod tým osobným Bohom máme predstaviť, ale tak nejako to dopadlo na začiatku 20. storočia.

Zaujímavé je, že na konci 20. storočia, ktoré bolo plné bezprecedentných vedeckých objavov, sa čakalo, že s vierou vedcov a vzdelaných odborníkov vo vedeckých kruhoch to pôjde rapidne dole vodou. Ale očakávania sa nenaplnili.

Dvaja bádatelia, historik vedy Edward Larson a reportér Larry Witham, sa rozhodli otestovať, do akej miery malo očakávanie o poklese viery pravdu. Zhruba o 80 rokov neskôr, presnejšie v roku 1997, vykonali ďalší prieskum samozrejme v americkom prostredí s približne rovnakou vzorkou respondentov, čo do počtu a odborov s rovnakými otázkami a taktiež anonymne. Vďaka nemu, pre niekoho viac či menej prekvapivo, zistili, že tieto výsledky ostali aj po celej tej dobe takmer vôbec nezmenené. Výsledkom bolo, že približne **40% vedcov je neveriacich, 15% agnostikov** (agnostik – človek, ktorý zastáva názor, že nie je možné poznať podstatu vecí alebo sveta) a **45% veriacich**.

Boli to prekvapivé zistenia, pretože sa skutočne očakávalo, že ten pomer sa rapidne zmení v prospech neveriacich vedcov. Samozrejme, treba zdôrazniť, že tieto výskumy mapujú americkú spoločnosť. Kto vie ako by v tomto dopadla Európa. Ešte zaujímavejšie by bolo zistiť, kam sa tieto čísla posunuli dnes, teda o ďalších 27 rokov?

Faktom je, že stále je veľa vzdelaných vedcov a odborníkov, ktorých poznanie doviedlo k úprimnej viere v Boha alebo ich vo viere v Boha utvrdilo. Títo ľudia tvrdia, že veda nie je prekážkou viery v Boha, v inteligentného tvorcu a udržiavateľa tejto zeme.

A tak si nasledujúce Stretnutia na kávičke v ďalších číslach nášho časopisu Pútnik budeme predstavovať vedcov, ktorí sú odborníkmi vo svojom obore, ale vieru v Boha pokladajú za dôležitú súčasť svojho života. Nejde mi o to, aby som vás presvedčil, že viera v Boha je podstatná a ešte stále nevyšla z módy. K tomuto poznaniu musí dôjsť každý sám. *Chcem nás týmto utvrdiť v tom, že sa nemusíme hanbiť za to, že sme veriaci a že sa k viere môžeme hrdo hlásiť, pretože to nie je prejav naivity ani hlúposti.*

JP

Dal som ti...

Možno si spomeniete, ako sme si vo 4. nedeľu po sv. Trojici čítali starozmluvný text z 2. knihy Samuelovej, 11. – 12. kapitoly. Príbeh Dávida, proroka Nátana, Uriáša a jeho manželky. Ten príbeh poznáte. Dávidovi sa páčila manželka Uriáša a tak naplánoval všetko tak, aby ju aj dostal za svoju. Lenže toto sa Pánu Bohu nepáčilo. A tak poslal k Dávidovi proroka Nátana. Ten mu vyrozprával príbeh, pri ktorom Dávid vzbíkol hnevom a povedal, že človek, ktorý to takto zle urobil, musí zomrieť. A Nátan mu na to: „Ten muž si ty“.

V tomto príbehu mi pri čítaní zarezonoval text 8. verša: „*Dal som ti dom tvojho pána a ženy tvojho pána do*

Dal som ti...

tvojho lona. Dal som ti dom Izraela a Júdu, a ak by ti to bolo bývalo málo, bol by som ti to alebo ono pridal.“ Najviac však –, a ak by ti to bolo bývalo málo, bol by som ti to alebo ono pridal.“

Čítal som rôzne príbehy ľudí, mužov a žien. Zažil svoj príbeh v živote a ešte stále ten príbeh života žijem. Keď som rozmýšľal nad týmto textom a životom, tak mi prišla na um otázka. **Bratia a sestry, čo je veľa a čo je málo?** Pre Vás, pre mňa, pre kolegu, pre priateľa, pre brata, sestru? Najmä však treba hodnotiť to, čo je dobré pre každého z nás konkrétne. Druhého nedokážeme vyhodnotiť. Lebo nemyslím, že by veľa ľudí okolo Dávida bolo vedelo, čo tajne naplánoval. Možno Joáb vedel, keď čítal rozkaz, kde má postaviť Uriáša, teda do najtuššieho boja dopredu. Ale podstatu rozkazu netušil. No Pán Boh vedel. Lebo iste, neschováme sa ani so svojimi myšlienkami. A stalo sa. Uriáš zahynul.

V súvislosti s týmto textom a príbehom je aj text: „Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi.“ 1 Tes 5,18 To, čo máme vo svojich životoch, je to, čo nám dal a dáva Boh. Za to všetko máme ďakovať, lebo to je to, čo sa pri nás má diať, to je tá Božia vôľa. Ak vám je niečoho málo, tak ako hovorí Boh Dávidovi, pridá vám to alebo ono. **Len proste Jeho a neplánujte nič, aby ste to alebo ono získali.** Nechajte sa viesť Božím Duchom, aby ste dokázali vidieť a počuť to požehnanie a aj ho žiť vo svojich životoch. Myslíte, že Dávid mal málo niečoho? A predsa nič chcel.

Pán Boh nám dal všetko v Pánovi Ježišovi Kristovi. Ochráni nás na ceste, dá silu zvládnuť všetko, čo zažijeme. A hlavne, môžeme mať Jeho pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum, lebo Pán Ježiš nám išiel pripraviť miesto v nebesiach. Zomrel za naše hriechy, ale bol aj slávne vzkriesený. My nesme toto posolstvo, aby neveriaci videli náš pokoj a to ako sa milujeme.

„Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi.“

Ján Brozman, zborový dozorca

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

50

Mgr. Eva Lišková, Trebejov 72

Dušan Marton, Kysak 407

Mgr. Jaroslav Petro, Obišovce

90

Anna Hajduková, Kysak 131

60

Ján Ferenc, Kysak 70

85

Emília Kollárová, Kysak 85

Márie Galová, Trebejov 69

70

Emília Kuropčáková,

Suchá Dolina 27

80

Božena Čopová, Kysak 149

Margita Kolenová, Kysak 251

MUDr. Ľudmila Lišková, Trebejov 72

Imrich Pivovarník, Obišovce 10

75

Ľudmila Petříková,

Drienovská Nová Ves 159

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

Krabice požehnaní

ECAV na Slovensku v spolupráci s Luteránskou cirkvou Krista služobníka v Houstone, Texas (USA) nás v máji tohto roku pozvala do **projektu pomoci ľuďom vo vojnovej zóne na Ukrajine** s názvom „Krabice požehnaní IV“. Cieľom projektu bolo zabezpečiť materiálnu pomoc v podobe potravín a hygienických potrieb pre ukrajinské rodiny. Jedna škatuľa by mohla jednej ukrajinskej rodine zabezpečiť základne potreby približne na jeden mesiac.

Hodnota obsahu škatule bola približne **85,60 €**. Kvôli tomu, že sa jedná o väčší počet škatúľ, ktoré musia prejsť colnicou, bolo potrebné, aby obsah všetkých škatúľ bol totožný a mal aj rovnakú váhu. Preto nebolo možné škatule pripravovať doma individuálne. Obsah škatule bol presne daný, boli tam trvanlivé potraviny, konzervy, cukor, soľ, trvanlivé mlieko, ale aj hygienické potreby ako šampón, zubná pasta, kefy, hygienické utierky, či vložky. Každá škatuľa mala **35 druhov položiek** a z niektorých druhov aj viac kusov.

Z Krabíc požehnaní IV sme v našom zbere pripravili 20 kusov s tým, že ak cirkevný zbor nachystal viac ako 5 krabíc, mohol si požiadať o preplatenie polovice nákladov. Z tohto dôvodu sme v zbere oznamovali, že pripravujeme 10 krabíc, na ktoré sme sa vyzbierali a na ďalších 10 sme dostali finančné prostriedky od Luteránskej cirkvi Krista služobníka v Houstone.

S **nákupom v Kauflande** pomáhali Johanka Lukáčová, Viky Velebírová, Zuzka Pfefferová a Lucka Jenčuráková. Nakúpiť všetky veci nám trvalo cca 4 hodiny a obehli sme dva prešovské Kauflandy. Do krabíc sme to pobalili za 3 hodiny s Julkou Petrovou, Ivkou Buzogánovou a Radkou Cenkou. Napokon s prenosom do Košíc na zberné miesto pomáhali Rado a Martin Bodonský.

V mene cirkevného zboru **ďakujem všetkým vám**, ktorí ste mysleli na pomoc ľuďom na Ukrajine a prispeli ste na túto charitatívnu pomoc. Utrpenie ľudí by nám nikdy nemalo byť ľahostajné. Možno raz, keď my budeme v núdzi, nám ten pomyselný chlieb, ktorý púšťame po vode, príde späť.

JP

Detský kútik

Milé deti!

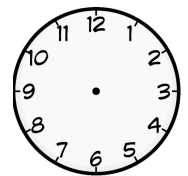
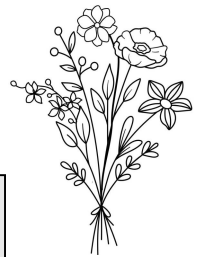
Určite sa tešíte, že už máte prázdniny a my sa tešíme s vami. :) Prajeme Vám, aby ste ten čas využili naplno a na samé dobré a požehnané veci!

V tomto čísle sme si pre vás pripravili 3 hádanky, na ktoré môžete hľadať riešenie napríklad v prípade letnej nudy. :)

1. Doma vo váze máme kvety. Koľko ich máme, pokiaľ platí, že VŠETKY okrem dvoch sú ruže a zároveň VŠETKY okrem dvoch sú tulipány a VŠETKY okrem dvoch sú narcisy? A koľko je ktorých? (Úloha má dve správne riešenia)

2. Záhradná nádrž má štyri kohútiky. Prvým sa napustí za dva dni, druhým za tri dni, tretím za štyri dni a posledným za 6 hodín. Za aký dlhý čas sa napustí všetkými štyrmi kohútikmi otvorenými súčasne?

3. Koľko je teraz hodín, ak čas, ktorý uplynul od poludnia, tvorí tretinu času, ktorý uplynie do polnoci?

"Dbajte teda dôkladne na to, ako si počínate; nie ako nemúdri, ale ako múdri." Ef 5, 15

Vtípy

Troja nebožtíci prídu k nebeskej bráne, kde sa ich svätý Peter pýta: „Čo by ste chceli najradšej počuť od farára na vašom pohrebe?“

- „Ja by som chcel počuť, že som bol úžasný a verný manžel a že som ako policajt zachraňoval ľudské životy“, hovorí prvý.
- „Ja by som chcel počuť, že som bol výborný otec rodiny, ktorý dokázal vychovať sedem detí a ako lekár som pomáhal mnohým ľuďom“, vraví druhý.
- „A čo by ste chceli počuť na svojom pohrebe vy?“, obráti sa svätý Peter na toho tretieho.
- „Pozerajte, veď on sa hýbe!“

Stretnú sa dvaja susedia Lewi a Kohn na Floride a Kohn sa diví:

- „Kde sa tu beriete, Lewi?“
- „Som tu na svadobnej ceste, pán Kohn.“
- „A kde máte manželku?“
- „Nebláznite, Kohn, niekto predsa musí ostať doma a venovať sa obchodom.“

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Od januára tohto roku mávame raz za mesiac *spoločné bohoslužby*. Nazvali sme ich tak preto, aby ich názov vystihoval, že sú pre každého jedného člena nášho zboru. Nie sú iba pre deti či mládež alebo iba pre rodiny. **Sú to naše spoločné bohoslužby pre všetky generácie ľudí, v ktorých sa učíme slúžiť sami sebe.**

Možno vám to znie zvláštno, že sa učíme slúžiť sami sebe, ale v poslednom čase si uvedomujem, že práve toto sa musíme v našich zboroch naučiť. Jedna vec je slúžiť svojim bratom a sestrám napríklad tým, že upečieme nejaký koláč, ale služba v zbere je aj o tom, že sa postavíme vpredu pred spoločenstvo a *povieme svedectvo, urobíme si biblický výklad, prečítame nejaké biblické texty alebo sa nahlas pomodlíme*. Nie je to jednoduchá a ani samozrejmá vec. Vy všetci, ktorí ste už niekedy vstupovali, viete, že je iné sedieť v lavici a počúvať a je iné postaviť sa pred všetkých k mikrofónu a niečo povedať či prečítať. **Vyžaduje to odvahy**, ale aj určitý tréning. Nikto sa nenarodil s tým, že nemá trému pri vystupovaní. Takže pre každého, kto sa postaví dopredu, keď uvádza program, keď vás víta v kostole, či keď vás pozýva na kávu a koláčik, je to vnútorný boj samého so sebou.

Ja osobne to vnímam ako veľké požehnanie, keď vidím, že sa dokážeme viacerí zapojiť a vytvoriť pre náš zbor niečo požehnané, niečo spoločné, kde vidieť prácu a službu viacerých. Tak to fungovalo v prvej cirkvi. Neboli kazatelia, neboli farári a keď sa kresťania stretli v spoločenstve, tak sa postupne zapájali nejakým slovom a vytvorili si sami pre seba bohoslužby. Apoštol Pavol píše do Korintu: „**Tak čo, bratia? Kedykoľvek sa zídete, každý má niečo: žalm, poučenie, zjavenie, reč jazykmi, (jej) výklad - to všetko nech vzdeláva.**“ **1 K 14,26**. Bol by som rád, aby sa nám niečo také podarilo. A ide mi aj o to, aby sme si nemuseli vždy iba niekoho pozývať z vonku. Potrebuje sa naučiť postarať sa o svoje spoločenstvo a o svoj cirkevný zbor.

Neviem, či sledujete vývoj v našej cirkvi, čo sa týka farárov. Posledné roky ordinuje naša cirkev **veľmi malé počty duchovných**. Roky, keď bolo ordinovaných do služby 20 alebo 30 farárov, sú preč. Podľa údajov generálneho biskupského úradu v priebehu 10 rokov dosiahne dôchodkový vek vyše 100 farárov. Ročne však pribudnú traja či štyria. Kto príde na vyprázdnené miesto farára? Koho tu dá biskup, ak nebude mať vyštudovaných teológov? Je to realita, s ktorou sa nám zatiaľ nedarí nič robiť, preto je dôležité pripraviť sa i na čas, keď možno nebudeme vedieť do zboru pozháňať farára. A ten, ktorý bude zbor administrovať, bude zaopatrovať ešte ďalších 5 cirkevných zborov. Už teraz v Mníšku nad Hnilcom a vo Švedlári majú bohoslužby na striedačku. Raz prídu farári z Košíc, raz majú čítané, raz príde administrátorka z Gelnice a znovu majú raz čítané. Nemajú na výber, farára sa zatiaľ nepodarilo nájsť, a tak musia slúžiť sami sebe.

Nechcem byť zlým prorokom a ozaj neviem, ako sa to do budúcnosti v cirkvi bude vyvíjať, ale viem jedno, že cirkevný zbor nemôže zaniknúť, ak by si nevedel nájsť kazateľa. **Veriaci ľudia predsa dokážu žiť svoju vieru ďalej.**

Ale to vyžaduje určitú zmenu prístupu. Som veľmi rád, že nám na spoločných bohoslužbách slúžili predovšetkým ľudia z nášho zboru, či už to bol brat dozorca, Boďka Buzogánová, Daniel Harčar či Vladko Hajduk. A som rád, že ste dokázali prijať ich slová, že ste dokázali rozmýšľať spolu s nimi nad duchovnými vecami. *To je ten iný prístup*. Dokázať prijať službu slova aj od človeka, ktorý nemá vyštudovanú teológiu. Ale ten nový prístup je aj v tom, že sa dokázate spolu modliť slovami hocikákeho brata a sestry z nášho zboru. **Takže to nie je iba o tom, že máme v zbere niekoho, kto vie poslúžiť, ale sme tu aj ľudia, ktorí dokážu túto službu s láskou a pokorou prijať.** A to je podľa mňa veľká vec, ktorú sa v našom zbere učíme. **Slúžime svojimi darmi sami sebe.**

K tomu sme vás viedli aj počas šiestich našich spoločných stretnutí. Prvé bohoslužby boli zdôraznením toho, že každý máme **dary Ducha Svätého**, ktorými si máme navzájom slúžiť, pretože oni sú davané na všeobecný úžitok. Druhé bohoslužby sme sa venovali téme služobníka, aký máme mať **postoj**, keď slúžime iným. Iba vtedy sme mali hosťa, bol ním Ondrej Kolarovský. Tretie bohoslužby boli v póste a boli tématicky venované Ježišovej **cestě na kríž**. Štvrté bohoslužby rozoberali tému **služby slova**. Bolo to o našich svedectvách, ale aj o tom, ako rozprávať s inými ľuďmi o našej viere a o našom vzťahu k Bohu. Na piatych sme sa venovali téme **vyučovania v rodine**, ktorá je vlastne našou celoživotnou úlohou a šieste spoločné bohoslužby boli o **slobode**, ktorú v službe máme.

Tieto naše spoločné bohoslužby nie sú ničím dokonalým. Je to priestor na to, aby sme sa posúvali vo svojej viere, aby sme rástli vo svojom duchovnom živote, aby sme sa učili slúžiť si navzájom a aby sme sa naučili aj prijímať službu iných.

Pozývam vás k modlitbám za tých, ktorí nám budú slúžiť do budúcnosti, prosím za modlitby, aby sme boli odvážnejší a vedeli prijať nejakú úlohu a byť tak Božím nástrojom v našom zbere.

Rozpis služieb Božích				
Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
6.7.2024	Sviatok Majstra Jána Husa (Sviatok Cyrila a Metoda)	17:00	Obišovce	
7.7.2024	6. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	1Kr 19,15–16.19–21; G 5,1.13 – 25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Suchá Dolina	
12.-14.7.	Cyklotábor			
14.7.2024	7. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Iz 66,10–14; G 6,7–16
		9:30	Obišovce	
21.7.2024	8. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Bohoslužby na Zámčisku a spoločný obed na farskom dvore 5M 30,9–14; Kol 1,1–14
28.7.2024	9. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	+ VP
		9:30	Obišovce	1M 18,1–10a; Kol 1,15–28
28.7. - 2.8.	Rodinný a detský tábor		Liptovský Trnovec	Téma: „Kresťanský start-up / Ako šiel kresťan na vandrovku“
4.8.2024	10. po Svätej Trojici Kajúca nedeľa	8:00	Kysak	+ VP
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Suchá Dolina	+ VP
4.8 - 10.8.	Mládežnícky tábor		Borda	Téma: „Dotyk“
11.8.2024	11. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP
		9:30	Obišovce	Kaz 2,18–23; Kol 3,1–11
18.8.2024	12. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Posedenie pri káve
25.8.2024	13. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Jer 23,23–29; Žid 11,29–12,2
		9:30	Obišovce	
29.8. – 1.9.	Misijné dni Východného dištriktu		Hotel Sorea Ľubovnianske kúpele	Téma: „Od sejby k žatve“
1.9.2024	14. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	8:00	Drienovská Nová Ves	Požehnanie študentov Iz 58,9b–14; Žid 12,18–29
		9:30	Obišovce	
		11:00	Suchá Dolina	
2.-7.9.2024	Modlitebný týždeň	18:00	Trebejov	
8.9.2024	15. po Svätej Trojici	9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
15.9.2024	16. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	5M 30,15–20; Filem 1–21
		9:30	Obišovce	
22.9.2024	17. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	2M 32,7–14; 1Tim 1,12–17
		9:30	Obišovce	Spoločné bohoslužby
29.9.2024	18. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Ám 8,4–7; 1Tim 2,1–7
		9:30	Obišovce	
6.10.2024	19. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	Am 6,1-7; 1Tim 6,6-19
		9:30	Obišovce	Pamiatka posvätenia chrámu